*स्रुग्वत् Adj. *mit einer* Sruk *versehen.*

स्रुग्व्यूहन n. *das gesonderte Aufstellen der verschiedenen* Sruk Kâtj. Çr. 5,9,27. 6,9,13. Vgl. Comm. zu 3,5,17.

स्रुघ्न 1) m. N. pr. einer Stadt im Norden von Hâstinapura. — 2) *f. ई *Natrum.*

*स्रुघ्निका f. *Natrum.*

स्रुच् f. (Nomin. स्रुक्) *ein grosser Opferlöffel* (nach der Vorschrift armslang mit handgrossem Kopf, der von der Rindenseite aus eingeschnitten und mit schnabelartigem Ausguss versehen ist). Es sind deren drei: जुहू, उपभृत् und ध्रुवा und in dieser Reihenfolge ist auch der Gebrauch von Sg., Du. und Pl. von denselben zu verstehen.

*स्रुचय्, °यति = स्रुग्वन्तमाचष्टे oder करोति.

*स्रुचायनि m. Patron.

*स्रुचिष्ठ Superl. und *स्रुचीयंस् Compar. zu स्रुग्वत्.

*स्रुच्य्, °च्यति Denomin. von स्रुच्.

स्रुच्य Adj. *mit der* Sruk *vorgenommen* (आघार); auch m. mit Ergänzung von आघार Âpast. Çr. 2, 19,9. 4,9,5. 7,14,1. 8,8,3. 12,4.

°स्रुत् Adj. *fliessend von —, — aus sich entlassend.*

स्रुता 1) Adj. s. u. स्रु. — 2) *f. स्रुता *eine best. Pflanze,* = हिङ्गुपत्री. — 3) n. *Fluth.*

स्रुति f. 1) am Ende eines Comp. *Ausfluss, Erguss* Spr. 7732. Çiç. 8,66. 17,8. 19,64. — 2) *Weg, Strasse.* — 3) *ein um die* Vedi *geführter Strich.*

स्रुत्य Adj. *zur Strasse gehörig* u. s. w.

स्रुव 1) m. *a) ein kleiner Löffel* (einen Aratni lang), *mit welchem das Schmalz aus dem Topfe in den Opferlöffel übergeschöpft wird;* wird auch bei Spenden verwandt. — *b) *Opfer.* — 3) *f. स्रुवा *a)* = 1) *a). — b) Sanseviera Roxburghiana. — c) Boswellia thurifera.*

*स्रुवकर्ण Adj. *das Zeichen eines Löffels am Ohre habend.*

*स्रुवतरु m. *Flacourtia sapida.*

स्रुवदण्ड m. *der Stiel des Löffels* Sruva.

*स्रुवद्रुम m. = स्रुवतरु Râgân. 9,161.

स्रुवपूरम् Absol. *den Löffel füllend, mit vollem Löffel.*

स्रुवप्रग्रहण Adj. *mit einem Löffel Etwas herausnehmend,* so v. a. *von Allem sich Etwas zueignend* MBh. 5,35,48.

स्रुवहोम m. *eine mit dem* Sruva *dargebrachte Spende.*

*स्रुवावृत्त m. *Flacourtia sapida.*

स्रुवाहुति f. *eine mit dem* Sruva *dargebrachte Spende.*

स्रुक् in विस्रुक्.

स्रूं f. 1) etwa *die Bleikugel der Schleuder.* — 2) * = स्रुव 1) *a).* — 3) * = स्रव *Ausfluss.* — 4) **Wasserfall.*

*स्रेक्, स्रेकते (गतौ).

स्रेकपर्ण Adj. *dem Oleander gleichend* (nach dem Comm.).

स्रेमन् in अस्रेमन्.

स्रेवुक (अस्रेवुक) Adj, *missrathend* Maitr. S. 4,6, 9 (92,12).

स्रेध oder स्रेधु *der männliche Same* Gaut.; vgl. Preface IV und स्रीधुन्.

स्रोत (*m. n.) am Ende eines adj. Comp. (f. आ) *Strömung, Strombett.*

स्रोतआपत्ति f. *das Gerathen in den* (zum Nirvâṇa führenden) *Strom* Vagrakkh. 25,10. Kâraṇḍ. 42,15 (श्रोत° gedr.).

स्रोतआपन्न Adj. *in diesen Strom gerathen, der den 1sten Grad eines* Arhant *erreicht hat* Vagrakkh. 25,9.

*स्रोतईश und स्रोतःपति m. *das Meer.*

*स्रोतनदीभव n. *Antimon* Râgân. 13,98.

स्रोतस् n. 1) *Strömung; Strombett; Strom, Fluss.* — 2) *Strom,* so v. a. *schnelle Bewegung.* — 3) *heftiger Andrang.* — 4) *Kanal im menschlichen und thierischen Leibe* Çiç. 18,49. — 5) *Ausgang, Oeffnung* an einem Topf oder Rohr. — 6) *Oeffnung am menschlichen und thierischen Leibe.* — 7) *Sinnesorgan.* — 8) etwa *Geschlechtsfolge.*

स्रोतस am Ende eines Comp. = स्रोतस्.

स्रोतस्ता f. Nom. abstr. zu स्रोतस्. Instr. so v. a. *allmählich* Çaṃk. zu Bâdar. 1,1,4.

स्रोतस्य, स्रोतसिंम्र 1) Adj. *in Strömen fliessend.* — 2) *m. *a) Dieb.* — *b)* Bein. Çiva's.

*स्रोतस्वती *Fluss.*

स्रोतस्विनी f. dass. Râgân. 14,10. Kâd. 2,70,12 (85,12). Vikramâṅkak. 14,71 (रुधिर°). Çiç. 18,72.

स्रोतापत्ति f. = स्रोतआपत्ति Kâraṇḍ. 20,8 (श्रोत° gedr.).

स्रोतोज n. *Schwefelantimon* Râgân. 13,87.

*स्रोतोऽञ्जन n. und *स्रोतोऽम्ब n. *Antimon.*

स्रोतोरन्ध्र n. *Rüsselöffnung.*

स्रोतोवह् f. und °वहा f. *Fluss.*

स्रोत्या, स्रोतिंम्रा f. *fluthendes Wasser, Welle, Strom.*

स्रोत्रागत n. Name eines Sâman.

*स्रोघ्र Adj. (f. ई) *in* Srughna *geboren, sich dort aufhaltend, dorthin führend* u. s. w. *स्रोघ्रीभार्य, स्रोघ्रीपाशा, स्रोघ्रीमानिनी.

*स्रोघ्रीय्, °यते Denomin. von स्रोघ्री.

स्रोच Adj. *mit der* Sruk *vorgenommen* Âpast. Çr. 4,9,4. 8,7,28. 11,3,6.

स्रोत n. Name eines Sâman. Vgl. श्रोत.

*स्रोतिक m. *Perlenmuschel* Râgân. 13,128.

स्रोतोवह् Adj. *fluvialis.*

स्रोव Adj. 1) *auf dem Opferlöffel —,* so v. a. *auf Opfern beruhend* Vishṇus. 35,5. Statt dessen श्रोत Hariv. 6997. — 2) MBh. 5,3779 fehlerhaft für श्रोत.

*स्व, स्वति = स्व इवाचरति. Perf. स्वामास.

1. स्वं, सुम्रं 1) Adj. (f. स्वा, सुम्रा) *eigen, sein, dein, mein* u. s. w., meist mit Zurückbeziehung auf das nächste Subject. Beispiele von freier Zurückbeziehung: तेषां स्वं स्वमभिप्रायमुपलभ्य (स्वम् zu तेषाम्), भ्रातरं स्वपुरं प्रेषयामास (स्व zu भ्रातरम्), येन त्वां स्वाश्रयं प्रापयामि (स्व zu त्वाम्), भक्षयिष्ये ऽकं प्रविश स्वोदरं प्रति (स्व zu अकम्), छाया स्वा दासवर्ग: *die Schaar der Diener ist sein Schatten,* सीतास्वकस्त *die Hand der* Sitâ. — 2) m. n. *die eigene Person, das Selbst, das Ich;* in den obliquen Casus als Pron. refl. verwendet, auch mit Zurückbeziehung auf Unbelebtes. स्वं च ब्रह्म च *ein Ich und* Brahman. न स्वं शिक्षयसि स्वयम् *dich selbst* Hem. Par. 1,382. स्वं निन्दन्त: *sich selbst tadelnd* Uttamak. 195. सैनिका: स्वान्यवर्तन्त *die Krieger kümmerten sich* (nur) *um sich.* स्वप्रतिपन्नेषु कुर्यादनुग्रहम् *er erweise Gnade denen, die zu ihm seine Zuflucht genommen haben,* MBh. 3, 150,48. — 3) m. *ein Eigner, Angehöriger;* Pl. *die Eigenen, Seinigen, Freunde.* — 4) m. *ein Mann der eigenen Kaste,* f. *ein Weib der eig. K.* — 5) n. *a) das Eigene, Eigenthum, Besitz.* Auch Pl.; am Ende eines adj. Comp. f. आ. Angeblich auch m. — *b) das zweite astrologische Haus.* — *c) *eine positive Zahl.*

2. स्व episch für स्वस् *wir beide sind.*

*स्व:काम्य्, °म्यति *nach dem Himmel verlangen.*

स्व:पथ m. *der Weg zum Himmel,* so v. a. *das Sterben.*

स्व:पाल m. *Himmelshüter.*

स्व:पृष्ठ n. Name verschiedener Sâman Ârsh. Br.

स्वक 1) Adj. (f. स्वका und स्विका Naish. 3,4) = स्वं 1). स्वकं स्वकम् in distributivem Sinne Kâraṇḍ. 32,14. 99,4. Auch स्वकस्वक 32,15. 49,8. 50, 21. 66,6. — 2) m. *ein Eigner, Angehöriger;* Pl. *die Eigenen, Seinigen, Freunde.* — 3) n. *das Eigene, Eigenthum.*

*स्वकम्पन m. *Wind* (*von selbst sich bewegend*).

स्वकम्बला f. N. pr. eines Flusses.

स्वकरण n. *das Sichzueignen* (eines Weibes), *Heirathen.*

स्वकर्मज्ञ Adj. *selbstverschuldet.*